



SZÖVEG –
LACKFI JÁNOS

SOROZAT –
FRISS FORGÁCSOK

VÉRES HÚS, VÉRZŐ SZŐLŐ

◆ Nem tudom, más is szereti-e a hentesboltok hangulatát. Én gyakran kapok be egy falatot ilyen helyeken, mert bár lakik egy bájos állatvédő a lelkem legmélyén, és ő tényleg nagyon sajnálja a bocikat, malacokat, csirkéket, én bizony szeretem a húst, mi több, az a barbár és véres hangulat is tetszik, ami ilyenkor panorámaként körülveszi a táplálkozást. Legfőképpen mégis azért szeretem a hentesboltokat, mert egy komplett szeletét nyújtják a társadalomnak, eladókkal, vevőkkel, elcsípett beszélgetésfoszlányokkal. A pultokon halmokban a véres koncok, a falon Fradika az ász, a középső pultnál igazi komor bika, őszes üstökű, bajszos férfiember, keveset szól, és csak a vevőkhöz. A nem első fiatalságát élő, szép arcú kasszás hölgyet, aki saját szavai szerint majd belehal az éhségbe, egy készsleges, kopaszra nyírt, nyurga hentesfiú eteti friss töpörtyűdarabokkal a pulton áthajolva. A rántothús-képző, csupa-nyájasság idős hentes résztvevően érdeklődik egy nénikétől, hogy van a dereka, jól teltek-e az ünnepek a lányáéknál vidéken. Két aszfaltozó májashurkára utazik, a negyvenes eladó, aki a sült húsook felelőse időtlen idők óta, elboruló tekintettel meséli nekik, hogy ő aztán soha, soha, de soha nem volt orvosnál azelőtt, most meg tessék, aszondják, hogy a szívével van a baj. Egy papagájtarkára kiöltözött úrinő már megette

a véres hurkát, teátrálisan utánrendel, és áradozik, milyen pazar, a múltkor se volt rossz, de most isstenien kikeverték, így, két ss-sel. Nekem pedig komoly, kedves fiatalember néz a szemembe merően, és egy beteg gyerekeket támogató alapítványról beszél. Azt mondja, annyi időt kér csak, amennyi egy lift útja az ötödikre, azalatt mindent elmond, és dönthetek, szimpatikus-e nekem az ügy, akarok-e melléállni. Figyelmesen harapdálom a csirkecombot, hozzá az almapaprikát és a habos bélű fehér kenyeret. Aki vegetáriánus, nyugodtan botránkozzék meg! Egy jobb zöldséges boltja különben ugyanilyen életteli hely.

.....
Nincs talán osztatlanabb gyönyörűség, mint saját szőlőt enni a késő délutáni kertben. Vadabb, nyersebb nyilván van: kötélvégen üvöltve ugrani semmibe, fejfel a vízesésbe, szeretkezésbe, alkohol mámorába. De ártalmatlanabb, békésebb, teljesebb aligha. Együtt vagy a világgal, pár grammal változtatod csak kristályszerkezetét. Még a szőlőtöke fölötti muslicák időtlen szinkronúszása is kell hozzá. Persze lesz még a szőlő edesebb (bár ez már, amit ropogtatsz, sose), lesz a táj fájdalmasabb, az elmúlás árnyéka sötétebb. Most viszont ez van, saját kert, saját szőlő megtörése, saját tested mint must hordója, saját halál, amelyet az őszben elővételezel. ◆

hirdetés



ERKEL

SZÍNHÁZ
THEATRE



Giacomo Meyerbeer

A hugenották

Opera öt felvonásban, francia nyelven, magyar és angol felirattal

Szövegíró ▶ **Émile Deschamps, Eugène Scribe**

Díszlettervező ▶ **Horesnyi Balázs**

Koreográfus ▶ **Sebestyén Csaba**

Dramaturg ▶ **Kenesei Judit**

Rendező ▶ **Szikora János**

Jelmeztervező ▶ **Kovács Yvette Alida**

Karigazgató ▶ **Strausz Kálmán**

Karmester ▶ **Oliver von Dohnányi**

Bemutató ▶ 2017. október 28., Erkel Színház | További előadások ▶ 2017. október 29., 31., november 5., 9., 10.

OPERA

MAGYAR ÁLLAMI OPERAHÁZ
HUNGARIAN STATE OPERA

Médiapartner:  **PAPAGENO**

www.opera.hu | www.facebook.com/Operahaz